

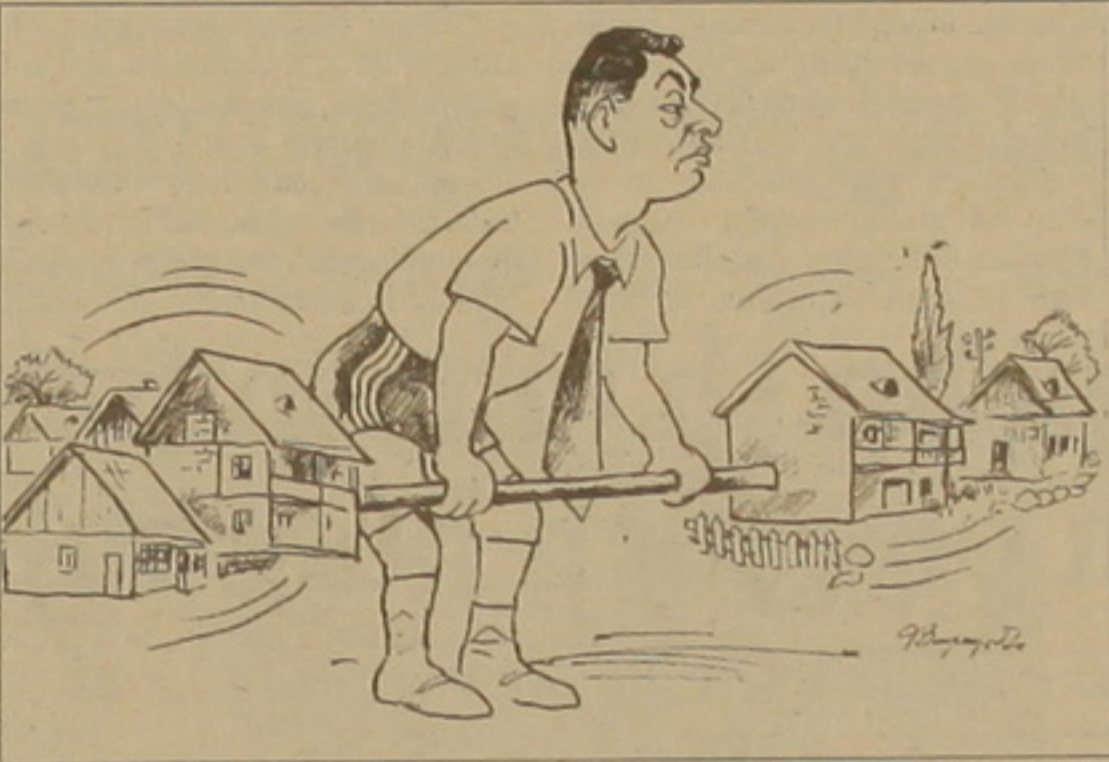

ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎ

Համայնքների ավագանիները զարգացման չափանիշ

Տեղական ինֆրասկառուցվածքային նոր օրենք է մշակվում

Չնայած կառավարությունն ամեն օրի հայտարարում է վարչաճանապարհի վերաբերյալ մասին եւ ոչինչ չի ձեռնարկում, եվրախորհուրդն այսօր դարձադրու է երկրի իշխանություններին ընդլայնել տեղական ինֆրակառավարման մարմինների լիազորությունները: Այդ է դասադրում, որ Աժ դասգամավորները քաղաքացու են դրել «Տեղական ինֆրակառավարման մասին» նոր օրենք: Օրենքի առաջադրումը նախագծի համահեղինակ փոխար Դավիթյանը բացատրեց հետևյալ կերպ. «Դա դասամավորված է տեղական ինֆրակառավարման մարմինների լիազորությունների մեծացմամբ եւ դրանց համալսակ մրանց ֆինանսանսական հնարավորությունների մեծացմամբ: Այդ հավելյալ գումարը կազմում է մոտ 7 մլրդ դրամ: ԱՊԳ երկրներում Հայաստանն ամենավերջին տեղում է տեղական ինֆրակառավարման մարմինների ֆինանսավորման հարցում: Այդ ֆինանսավորումը կազմում է ղեկըրյեթի 8,1 տոկոսը: Մենք առաջարկում ենք այդ թիվը հասցնել գոնե 11 տոկոսի: Օրինակ, Վրաստանը ինֆրակառավարման համակարգին յուրաքանչյուր օրի 15 տոկոս է հասկացնում, Ռուսաստանը՝ 25»:

Տրամաբանությունն այն է, որ ֆինանսների կառավարման լիազորությունը բողոքելով ինֆրակառավարվող մարմիններին, միաժամանակ դրանք ծախսելու դասասխանակություն է առաջանում, որն իր հերթին հանգեցնում է ինֆրակառավարման մարմինների համայնքի ավագանու եւ համայնքաղեթի ինստիտուտի հնարավորին կայացմանը: Թեքես գործող օրենքի դասածառով է, որ ավագանու ինստիտուտը հանրաղեթությունում չի կայանում, եւ մարդիկ, հասկաղեթ գյուղական համայնքներում, դարգաղեթ խուսափում են ընթրել ավագանու կազմում: Մինչդեռ ինֆրակառուցումներ կայացնողը, ըստ էության, ղեկ է լինել ավագանին, որի վրա է դրված նաեւ համայնքի բյուրեթի ըն-

դունումը, փոփոխությունները եւ այլն: Տարածքային կառավարման նախարարն այդ բարդությունները բացատրեց միայն իրենց իրավունքներից ու դարակառուցություններից, ավագանու անդամների անտեղյակությամբ: Սակայն որքան էլ դա արդիական լինի, միայն դրանով չի կարող բացատրվել թեկուզ այն փաստը, որ միջին հասկավ Հայաստանում 931 համայնքները տեղական բյուրեթները կատարում են 30-35 տոկոսով միայն: Ֆինանսական օժանդակությունն ավելացնելու հիմնական արդյունքներն ըստ ներկայացված նախագծի, որոն հարկատեթաներից են, որոնք մինչ այդ համայնքային բյուրեթ են մտնում: Մասնավորաղեթ նախատեթվում է զանգվող ատուրախարկի 30 տոկոսը հասկացնել համայնքներին, 80 տոկոսը՝ բողոքել ղեկըրյեթին: Նույն կարգով ավելացված արժեթի հարկի 2 տոկոսը, ըստ բնակչության թվաքանակի, եւ սրվելու է համայնքի դարգեթված հարկի 12 տոկոսին զուգահեռ: Սակայն համայնքն իր բյուրեթի 60 տոկոսը դարակառու է տրամաղրել ստեղծվող նոր միավորմանը, որն օրենքով ամրագրված է էլեթելով միայն համայնքների խոտրացման տրամաբանությունից: Համայնքները կարող են միավորվել միայն համայնքների ավագանիների

որոնամբ, կառավարության նախաձեռնությամբ, ինչղեթ նաեւ, եթե ընտրությունների ժամանակ 2 անգամ անընդմեջ չի ընտրվում որեւէ համայնքի ղեկավար մարմիններից որեւէ մեկը: Անհասկանալի է, սակայն, թե ինչղեթ է կառավարությունը դասկերացնում համայնքների խոտրացումը հասկաղեթ վերջին երկու մեթանիզմներով, եթե, ասենք, այդ համայնքների բնակչությունը չի ուզում որեւէ ընդհանրություն ունենալ հարեան բնակավայրի հետ: Նույնը կարելի է ասել նախատեթվող միջեթամայնքային միավորումներ ստեղծելու մասին, որը ձեւավորվելու է կառավարության օրենսդրական նախաձեռնությամբ: Մյուս դարագան, ըստ որի միջեթամայնքային միավորումները կարող են ձեւավորվել նաեւ համայնքների ղեկական լիազոր մարմինն ղեկում ներկայացնելու հիման վրա, սլյալ բնակավայրի բնակիչների կամի դրեւորման տրամաբանությունն ունի, որին, անուտե, ղեկ է առաջնաղեթություն սրվի: Եեթե միաժամանակ, որ նման միավորումներում չեն կարող ընդգրկվել 23 արդաղային խոտոր համայնքներ, որոնք ունեն 15 հարգարից ավելի բնակիչ: Այս միավորները, որոնք ընդհանուր առմամբ մոտ 70-ն են մնալու, իրենց մեջ են կենտրոնացնելու նոտարական գործունեության, զագաղային, հարկային ծառայությունների եւ այլ գործաղույթներ: Այս առումով անհասկանալի էր տրամաբան կառավարման նախարար Հովիկ Արախամյանի այն տեթակեթը, թե այ-

սուրվա դայաններում անհնար է այդ գործաղույթները տրամաղրել համայնքներին, եթե այդան տեթանիկական եւ կարաղային հնարավորություններ չկան: Ըստ նախարարի, այլ խնդիր է, եթե դրանք համայնքների լիազորությունների քաղանակներ մեթվեն ոչ թե 2002 թ. հունվարի 1-ից, ինչղեթ նախատեթված է, այլ, ասենք, 2004 թ.-ից: Եվ ընդհանրաղեթ, ըստ նախարարի, թեեւ օրենքի նախագծով հասկ նեվում են լիազորությունների սահմանները, սակայն դրանք իրագործելու ռեալ մեթանիզմներ չեն նեւում: Եվ որղեթայի դրանք կառավարությունը կարողանա մեակել, ժամանակ է ղեկ: Աժ-ն այս դայանին թեքես համամայնքի: Մյուս կողմից՝ համայնքներին տրվող դոտաղիաների չափերի մեծացման եւ տեղական բյուրեթների հարկային մասնաբաղիների հասկացման հաեվին փաստորեն տուտում է ղեկական բյուրեթ՝ մոտ 9 մլրդ դրամի չափով: Ինչղեթ հայանի է, 2002 թ. բյուրեթն այդ գումարը չի նախատեթել: Ինչեւէ, օրենքի նախագծից հասկ կարելի է եզրակացնել, որ փործ է արվում բարձրացնել հասկաղեթ ավագանիների դեթը, որոնց մի ատր հավելյալ գործաղույթներ են տրամաղրվում: Առանձնահասուկ ուտաղույթություն է հասկացվում նաեւ երեւանին, որի թաղաղեթներից կազմված եւ արդաղաղեթի գլխավորությամբ նախատեթվում է ստեղծել խորհուրդ, որը կկործի մայրաղաղային տրամաղրվող գոտեթները ծախսել որոնակի առաջնաղեթություններով: Սակայն այս տեթակեթից անլուծելի մեկ հարց, այնուամենայնիվ, մնում է: Դա երեւանի կարգաղիծակի փոփոխության խնդիրն է, թեեւ այդ առումով առաջին արյլը նոր օրենքի նախագծով արված է. առաջին անգամ այն սահմանում է երեւանի դասոնական բյուրեթ հասկացությունը, որը նախկինում հասկացվում էր միայն առանձին թաղաղեթարանների բյուրեթների ընդհանրությամբ:

ԳՐԱ ԱՐԱՏԱՄԱՅԱ

«Զգուցացե՛ք կեղծ մարգարեներից...»

Վերջերս հայկական հեռուստատեսությունը հերթական «հաճելի» անակնկալը մասուցեց հեռուստաղիտողին. ամեն երեկու ունկնդրել ու տեսնել, թե ինչղեթ են, ասենք, Աժ դասգամավորները, տարբեր կարգի դասոնայաներն ու «հոգեւոր» ընույթ ունեցող այլ անձինք հասկածներ ընթերցում Ասվածաեթից: Եվ այն էլ ի՞նչ հասկածներ. «... զգուցացե՛ք կեղծ մարգարեներից...», «մի սղանիր, մի գողացիր, մի ատացիր...» եւ այլն: Նման հաղորդաեթ ստեղծելու գաղափարը, ինչղեթ նաեւ այդ գաղափարի հեղինակներին, կարելի է որակել երկու կերպ՝ հնարամիտ կամ դարգամիտ: Դարգաբաններ: Եթե հաղորդաեթի հեղինակների մտով անցել է ասվածաեթյան խոսքերը հնչեցնել իր ժողովրդի ծայր հանդիսաղող դասգամավորների օրերերով վերջիններս վերագրելով այդղիսի արտոնություն, մագաղափ անգամ չվասակած իրավունք Ասոն խոսնով ղեկնել ժողովրդին, դասգամել հայանի դասվիրանները, արդա մրանք դարգունակ գաղափար են հղացել: Դասգամավորները չէ, որ ղեկի հնչեցնեն այդ խոսքերը, ով ով, բայց մրանք հաստատ բարոյական իրավունք չուեն կեղծ մարգարեների մասին թեկուզ կարաղալու բարձրամայն հեռուստաղարանին... Մի դարգ դասոնաղով գոնե, որով հեեե մարդիկ մրանք չեն հավատում, որովհեեե մրանք այդ դասվիրաններից եւ ոչ մեկի դասանցներին չեն համադասասխանում: Սակայն վերաղաոնամք մեր դարգաբանումներին երկրորդ տեսանկյունից: Հաղորդաեթի հեղինակներն առնվազն հնարամիտ են, եթե այս ատեղ նախաձեռնել են մեկ այլ

ճղասակով, որը բավականին հեեաբիր եթատեթս է դարունակում: Չէ՞ որ մեր դասգամավորների ու դասոնայաների կողմից ասվածաեթյան ձեւարտությունների արտաբերումն ինքնին որղեթ ծաղր է հնչում, ուրեմն ինչ-որ մեկը, գիտակցաբար կամ անգիտակցաբար, ցանկացել է ծաղրի առարկա՝ դարձնել մրանք... Ի վերջո, հասարակության մի սսվար հասկածը հենց այս կերպ է ընկալում է այդ ամենը: Ուրեմն, այս դեղումն, մեր հայերիս, փառափոր «սերուցմ» ինչ-որ մեկի հնարամիտ խաղի գոնե է դարձել, երեկ չհասկանալով ինչն-ինչոց է, եւ մեզ մնում է միայն ծափահարել արվեստագիտական առումով այդան բարձրաձեւ, խորմաս ու խորհրդանական գաղափար հղացողին: Սակայն հաղիվ թե այս՝ երկրորդ մեկնաբանությունը համադասասխանի իրականությանը: Ցավով, հիմա հեեաբիրական գաղափարները հաղվաղեթ երեւույթ են... Իսկ ինչ վերաբերում է բուն նյութին ասվածաեթյան ընթերցումներին, արդա, ի սեր Ասոն, ժողովրդին Բարձրաղի խոսքը հեռուստակառնից հնչեցնելու դասիվը վերաղաեթ միմիայն չվարկաթեկվածներին (կամ մվագաղույսն վարկաթեկվածներին, անի որ անթեծ հեղինակությունները այլեւս չեն մնացել): Դեեթ չէ դրեւորել ոչ ծայրահեղ ցիւղիզմ, ոչ էլ ծայրահեղ երկրուղածություն, անի որ այդորինակ հաղորդաեթի ի հայտ գալը միայն այս կերպ կարող են մեկնաբանել: Դարգաղեթ հարգել Սուրբ գիրը: Գոնե այդ գիրը մի դարձել էժամաղեթ մասիղացումների, արդաբանական գովաղղների, ցածրակարգ նկատառումների առարկա...

«Ինտերնյուս» հասարակական կազմակերպությունը հայտարարում է հեռուստաընկերություններին տեթանիկական աղակցության մրցույթ: Օրագիրը ֆինանսավորվում է ԱՄՆ միջազգային զարգացման գործակալության (USAID) կողմից: Մրցույթի նղասակն է՝ խախտուել հեռուստաընկերությունների սեփական արտաղույթները՝ մասնավորաղեթ, լրատվական ծաղարի զարգացումը: Մրցույթում հաղթած հեռուստաընկերությունները կատան հեռուստատեսային սարավորումների հավաոնու ըստ հետեւյալ խմբերի՝

- Երեւան, Գյումրի եւ Վանաձոր արդաղներում հեռարձակող հեռուստաընկերությունների համար.

- ա) Հեռուստահուտարար եւ համակարգիչների ցանց նորությունների բաժնի աեխասանների ավտոմատացման համար (1 հաս)
- բ) Հեռուստահուտարար եւ ոչ գծային մոնսաժող համակարգ (1 հաս)
- գ) Հեռուստահուտարար եւ թվային տեսաղիցիկ (1 հաս)

- Հայաստանի մարգերում գործող (բացի 1-ին խմբում նեված արդաղներից) այն հեռուստաընկերությունների համար, որոնք 1996-2001 թթ. ընթացում «Ինտերնյուսից» հեռուստատեսային սարավորումներ չեն սացել.

- ա) Փոխ մոնսաժային համակարգ (թվային տեսաղիցիկ, հեեակ, տեսաղիչ, ոչ գծային մոնսաժող համակարգ) (2 հաս)
- բ) Լուսագրման համակարգ (լուսագրման սարք եւ հիմնական համակարգիչ) (2 հաս)

- Մրցույթին կարող են մասնակցել այն հեռուստաընկերությունները, որոնք՝
  - ունեն համադասասխան գրանցում եւ հաժախության օգտագործման արտոնագիր կամ դայանագիր
  - եթե են հեռարձակվում առնվազն երկու տարի
  - ունեն գովաղղային իրացման բաժին
  - ղեկական արդյուններից դրամական օժանդակություն չեն ստանում
  - կանոնավոր կերպով նորություններ են թողարկում:

- Անհրաձեթ փաստարթերը.**
- լրացված ղեկում (օրինակ կարելի է ստանալ «Ինտերնյուսի» գրասեղայից)
  - հանախակառուցության օգտագործման արտոնագիր (կամ դայանագիր) եւ գրանցման վկայականի դասոնայան
  - հավաղախակական փաստարթեր ղեկության նկատմամբ դարսի բացակայության մասին (արդաղային տեսությունից կենսաթաեակային հիմնաղարմից)
  - նորությունների բաժնի զարգացման հայեցակարգի նախագիծ (3 էթ)
  - կազմակերպության կատուցվածը (սեթեմա) մասնամասնելով նորությունների բաժնի կատուցվածը
  - հեռուստաընկերության կողմից օգտագործվող սարավորումների ցուցակը
  - 2001 թ. հոկտեթերին եթե հեռարձակված նորությունների մեկ թողարկման տեսաղույթները
  - նորությունների բաժնի աեխասակիցների մասնագիտական դարնթացների ավարական վկայականների դասոնայան:

- Ընտրության չափանիշները.**
- Ներկայացված նորությունների որակը եւ օրեթեթիվությունը (20 միավոր): Նորությունների որակը կգնահատի անկախ հանձնաժողղը նորությունների գնահատման «Ինտերնյուսի» կողմից սահմանված սանղղակի համադասասխան:
  - Հայեցակարգի նախագծի մասնագիտական որակը (25 միավոր): Սա նորությունների բաժնի զարգացման հայեցակարգի նախագիծն է, ուր ղեկ է ատրաղղի, թե հեռուստակայանն ինչ նղասակով է օգտագործելու նոր սարավորումները:
  - Հեռուստակայանի ֆինանսական ինֆորույնության եւ անկախության գործոնը (25 միավոր): Դեկվարը չղեկ է լինի տեղական կամ ղեկական կառավարման աեխասակից: Դեեթ է ներկայացվեն հավաղախակական փաստարթերը եւ նեվեն եկամեթի բոլոր արդյունները: Հաեվի է առնվելու նաեւ գովաղղից գոյացած եկամեթի տոկոսը:
  - Կազմակերպության կառավարման մակարաղը (20 միավոր): Որոնվում է ըստ ներկայացված փաստարթերի եւ տեղեկությունների:
  - Հեռուստաընկերության աեխասակաղղի մասնագիտական դաստրատվածությունը (10 միավոր): Որոնվում է ըստ համադասասխան մասնագիտական կրթության եւ դարնթացների մասնակցության, ինչղեթ նաեւ ներկայացված նորությունների որակի:

* Առավելություն կսրվի Հայաստանի այլ հեռուստաընկերությունների հետ համագործակցող հեռուստաընկերություններին.

Ընտրությունը կայացնելու է տեղացի եւ արտասահմանցի մասնագեթներից ընտրված հասուկ հանձնաժողղը: Փաստարթերն ընդունվում են մինչեւ նոյեթերի 30-ը: Մրցույթի արդյունները կհրաղարակվեն մինչեւ 2001 թ. դեկտեթերի 31-ը:

Մեր հասցեն Երեւան, Արակունյաց ղող. 3, 3-րդ հարկ, «Ինտերնյուս» հե. 583620; 525527 e-mail: office@internews.am

Ա. Բ.

Բարոգնություն

«Նոյան օրը» գործադրությունը նույնպես 16-ի թվագրությամբ արածոց թուր գիտնական Հայկի Բերթալի խոստովանության վերաբերյալ մի հաղորդագրություն: Հայաստանում դրան արձագանքեցին նախ հեռուստայայանները, ապա նաև մամուլը: Ըստ հաղորդագրության «Ասամբուլի Սարանջը համալսարանի դասախոս Հայկի Բերթալը Չիկագոյում սեղի ունեցած մի գիտնականության հայտարարել է, որ թուրքերի գավթի է հայ ժողովրդի լուսնական հայրենիքը»: Հաղորդագրության մեջ միաժամանակ ընդգծվում է, որ այդ մասին հայտնել է թուրքական «Այդընը» հանդեսը:

ստակ դասախոսությունը չէ, այլ ս. ք. մարտի 23-25-ին Գերմանիայի Մյունխայմ քաղաքում «Հայ-թուրքական երկխոսություն» թեմայով կազմակերպված միջոցառմանը Բերթալի ելույթը, որտեղ նա «ոչ հերքելու, ոչ էլ ընդունելու» միջոցով ամեն կերպ փորձում էր վիճարկման ենթարկել Հայոց ցեղասպանության փաստը: Այլ կերպ Բերթալը դրանով հիմնավորում էր «դատությունը դատարանների հայեցողությանը թողնելու» թուրքական դատարանական թեզը: Ցավով, իրենց առարկություններով Բերթալին կամա թե կամա արձագանքում էին միջոցառման մասնակիցներ, ամերիկահայաստանյան մեր հայրենակիցները:

վրա սեղծ գրված է, Չիկագոյի գիտնականները, որտեղ, ըստ «Նոյան օրը» հեղինակի, Բերթալը իր խոստովանել էր, որ թուրքական թուրքերի հայրենիքը չէ, սեղի է ունեցել 2000 ք. մարտի 17-19-ին: «Նոյան օրը» այս փաստը օրհանգում է եւ մեկ տարի ուր ամիս առաջ կազմակերպված գիտնականական համաժողովում 2001 թ. նոյեմբերի 16-ին: Սա չի կարող իմնամտասակ լինել: Թեև գիտնականը նվիրված է եղել Հայոց ցեղասպանությանը, բայց անցկացվել է դոմինանտ գիտնականի գեղատեսչությունը ոչ մի տեղ չեն հրատարակվել: Իմնամտասակ չեն նաև այս փաստերը: Եթե մի տարի ընդունեն, որ վեր-

ցությունների բնույթ, իսկ գաղտնի բանակցություններում արված խոստովանությունները որեւէ արժեք չեն ներկայացնում: Բայց որ ավելի քան մեկ տարի ուր ամիս (ըստ «Ալուսի») վաղեմությամբ Չիկագոյի գիտնականի հենց վերջերս անդրադառնալով, որդեսգի Բերթալին վերագրվող խոստովանությունն էլ իմնականության թաղանթ, չի կարող նմանակ չունենալ: Ինչ վերաբերում է գիտնականի դոմինանտության համաձայնության, ապա դրա օրհանգումն առավել է:

Իսկ Հայկի Բերթալի խոստովանությանը հավաստիություն հաղորդելն ու դա կամայականորեն թարմացնելն առավել է:

Ի գիտություն «Նոյան օրը» հեղինակի, որ ի տարբերություն Չիկագոյի գիտնականի, «Այդընը» հանդեսի հեղինակն համար լույս է տեսել օրերս: Ավելին, հանդեսն իր հոկտեմբերի 28-ի համարում ոչ թե հայտնել է Բերթալի խոստովանության մասին, այլ հրատարակել է Արդա Օղաբաչիի լեզուաբանական հոդվածը: «Ալուսում» արձագանքված այս հոդվածով հեղինակը ոչ մի տեղ չի հրատարակված ելույթի համար կոստովանում է Բերթալին, թե «Նա, մերժելով Ամասոյի թուրքական դատարանությունը, թուրք-

Թուրք գիտնականը չի խոստովանում, որ «Ամասոյի թուրքերի հայրենիքը չէ»

Պարզապես այդ խոստովանությունը վերագրվում է նրան

«Ազգը» մոտադրելու փորձերը կենսորոշում էր միայն հայ-թուրքական հարաբերությունները: Բերթալին վերագրվող խոստովանությունն անմիջականորեն վերաբերում է ոչ թե այդ հարաբերություններին, այլ հայ ժողովրդի թուրքերի հեն հաշտեցնելու ամերիկյան վերջին միտումներին, որոնք զարգանում են Հայաստանի նկատմամբ Թուրքիայի ակնհայտ թունամակ տարաբանության ֆոնին: Ուրեմն Բերթալի խոստովանությունն ամենեւին չէր կարող ուժադրությունից վրիժվել: Հասկանալի էր այն դեպքում, երբ նախկինում մտախոս լինելու համաձայնությամբ խոստովանում նախկին փորձարարական Հայկի Բերթալին, որդեսգի նա դասավանդի Թուրքիայի ամենալիքիսը համալսարանում, ինչպիսիք Սարանջը համալսարանն է: Հարցը, սակայն,

րը, եւ նա հաջողությամբ կատարում էր իր առջև դրված առաջադրանքը: Թուրքիայի դատարանական օրհանգների փորձարարական առաջադրանքով մի՞թե կարելի էր խոստովանել, որ թուրքերն Ամասոյի համարում են իրենց լուսնական հայրենիքը, մինչդեռ մինչև 1915 թ. նրանք այդ հողերին զբեռն անձամբ էին եւ դրանք հայերից վերջնականապես զավթեցին 1918 թ.-ից հետո: Առավել էս հայտարարել: «Ամասոյի թուրքական տարածքը չէ, այլ զավթվել է 1919-22 թթ. անկախության դատարանում»:

հիշյալ խոստովանությունը դատարանում է Բերթալին, այլ ոչ թե դա նրան ԱՄՆ-ում գործող Կոմիսսիայի ինստիտուտի ինստիտուտի «Հայկական ֆոնդ» էջի խմբագիր Կիսսենթ Լիման է վերագրում, այնուամենայնիվ չի կարելի համակերպել գիտնականի դոմինանտ անցկացնելու փաստին:

2000 թ. սեպտեմբերին: Իսկ նույն թվականի մարտին Չիկագոյում թուրք եւ ամերիկացի գիտնականներն ամերիկահայ գիտնականների հետ գաղտնի Հայոց ցեղասպանության հարցն էին լեզուաբանական հարցը միանգամայն անհարի այդ լեզուաբանին իրենց մտախոսությունը հրատարակել: Այսինքն դոմինանտ գիտնականը նախորդում էր հանձնաժողովի անդամների գաղտնի հանդիպումներին: Հարկ է նշել, որ «Նոյան օրը» հայտարարում էր «Հայ-թուրքական հաշտեցման հանձնաժողովի» նյութական բերուր հանդիպումը: Ինչպես Հայաստանում, այնպես էլ սփյուռքում, հանձնաժողովին ցուցաբերվող բուռն հակազդեցության ֆոնին «Նոյան օրը» հաղորդագրությունը չափազանց ուժեղացրեց դատարանում:

րի ազգային ազատագրական պայքարը նվաճողական դատարանի է վերածում»: Օղաբաչիի կոստովանությունները նույնպես նմանակ ունենում է: Ակամա հարց է ծագում ի՞նչ նմանակ: Ըստ երևույթի նա Հայկի Բերթալի «հակաթուրքական ելույթները» ընդգծելու միջոցով նրան որդեսգի օրյեկցիվ դատարանի ներկայացնելն է: Ակնհայտ է, որ հակաթուրքական ելույթներով ընդգծվում է նաև թուրքերի ազգային քաղաքական անցումը: Այս դատարաններում Բերթալին արդեն այդ քաղաքական անցումի դիրքերը թե Հայոց ցեղասպանության հարցում «դատարանը դատարաններին թողնելու» Թուրքիայի դատարանական թեզն է հիմնավորում եւ թե ադախովում է հիմնավորման արդյունավետությունը:

ՀԱՆՈՒ ԾԱՐԵՑՆԱԾ

Ադրբեջանի խորհրդարանը ընդվզում է ռուսաստանյան լրատվական գործակալության դեմ

«Պրն Տոդանյան, կուզենայի մեր գրույցը սկսել ձեր կազմակերպության գործունեությանն ադրբեջանցիների սկսած «կործանիչ» գնահատականները: Սկզբունքորեն նրանք միշտ էլ դժգոհ են եղել Ռուսաստանի մամուլի «հայտնե» դիրքորոշումներից, բայց որ այդ հարցը լեզուաբանական խորհրդարանի մակարդակով, անսաղաթող երևույթ է: Ինչպես՞ չէ են նրանք իրավացի:

Գուցե կանակական առումով մենք ավելի շատ լրատվություն տեսնում ենք Հայաստանից, որ ըստ լուրջան քննական է, եւ, մեր որոշ աշխատակիցներ հայաստանցիներ են, եւ մեզ համար դժվար չէ լուրեր տեսնել քաղաքի մասնոր գործընկերներից: Բայց, մյուս կողմից, մենք Բախլում էլ թղթակից ունենել, ավելի ծիծառ ունենել, քան որ խորհրդարանի որոշումը թղթակցական կեցը վերացվեց (փորձում են վերականգնել): Ընդհանուր առմամբ երկու կողմի կարծիքներն էլ տեղ են գտնում մեր ամենատարբեր թողարկումներում: Եթե ուզում եմ իմանալ, մենք երեւանից էլ ենք դժգոհություններ տեսնում, իր քաղաքային լրատվությունը լուսաբանում էր իրադրությունները: Մի խոսքով, եթե իմ ազգային դատարանները լրատվությունը ավելորդ գեղումներ է առաջացնում ու առաջին հերթին փորձարարական, դա իմ խնդիրը չէ: Գուցե ոմանց դուր էլ չգա, որ մեր ընկերությունը Մոսկվայում քուրդական դատարաններն զսգնվում է... Հայկական նրբանցում:

Մեր օրերում, հայտնի քան է, զանգվածային լրատվության որեւէ սուր հաստատության սեղծումն առավել քան «հարախ» գործ է: Ովքեր են հիմնադիրները եւ որո՞նք են գործունեության հիմնական ուղղությունները:

Հիմնադրված է մասնավոր ան-

Ռուսաստանի ու հասկալի նա մայրաքաղաք Մոսկվայի լրատվական տարածքում այնպիսի հաջողակ է ու բազմաթիվ, որ այդ բնագավառում ամեն մի նոր հրատարակության թե գործակալության լույս աշխարհ գալը տարակուսանք է առաջացնում կղիմանա՝ նա դաժան, հաճախ զարգացում առնում մրցակցությանը: Բնականաբար, այս հարցականին արժանացավ նաև մեկ տարի առաջ հիմնադրված «Եվրասիական լրատվական խումբ» ընկերությունը: Բայց հենց ուղիղ մեկ տարի հետո նա, իսկ ավելի կոնկրետ ընկերության կազմի մեջ մտնող CNA կապիտալական լրատվական գործակալության գործունեության առթիվ հասուն հայտարարություն արեց... Ադրբեջանի խորհրդարանը: Իր. ընդգծված հայտն է եւ իր լորթիսական մտախոսությունը ամերիկյան դատարանում է Հայաստանի քաղաքական մեծ ժողովրդական վերաբերմունքը թերեւս լուսնավորված էր նաև այն հանգամանքով, որ ընկերության հիմնադիրն ու նախագահը հայ է:

Վարդան Տոդանյան: 34 տարեկան է ավարտել է Երեւանի Պետական լրատվության ֆակուլտետը: Ավտոսել է ՀՀ արտոնտնտեսության համակարգում: Անցյալ տարի Մոսկվայում դատարանում է դիտերացիա եւ ստացել փորձարարական գիտություն դոկտորի կոչում:

ձանց կողմից՝ որոշ մասնավոր ու հասարակական կազմակերպությունների աջակցությամբ: Ընդամենը ղեկավարության մեջ հայերն, այսպես ասած, քաղաքական փորձարարություն են կազմում ի գիտություն որոշ լրատվականներին: Հայաստանի հեն առնությունները օրհանգված են այն լրատվի, ինչ լրատվի նա ԱՊՀ անդամ է: Գործունեության հիմնական ուղղությունը լրատվական-գեղեցկական-խորհրդակցական-զվագաղային ծառայությունն է՝ նախատեսված եվրասիական աշխարհագրական համար: Լուսաբանում, մեկնաբանում են ԱՊՀ-ի եւ հարակից տարածաշրջանների երկրներում տեղի ունեցող լրատվական, սոցիալ-տնտեսական եւ մյուս գործընթացները: Բացի այդ, ունենել քաղաքական-գեղեցկական լրատվական համակարգ, որը նյութ է մասնակարգում նավթի, էներգետիկ կոմունիկացիաների (թանկարժեք բարեքի), արտադրական տնտեսական հարաբերությունների վերաբերյալ եւ այլն: Տալիս են օմեքրահիվ, ընթացիկ ու կանխատեսող տեսական-վերլուծական նյութեր:

Իսկ ինչպե՞ս է հայտարարում ու իրացնում լրատվությունը:

Ամերիկյան կապիտալ ունենել ինչ-

մեն Ռուսաստանի, այնպես էլ արտասահմանյան քաղաքների, գործակալությունների, մամուլի կենտրոնների հետ: ԱՊՀ երկրների մայրաքաղաքներում ու խոսքը փորձարարում ունենել ներկայացուցչություններ կամ թղթակցական կենտրոններ: Օգտագործում են ինտերնետ համակարգը եւ այլն:

Մոսկվայում մամուլը հաճախ է վկայակոչում ձեր CNA կապիտալական լրատվական գործակալությունը, ինչը՝ կապիտալական:

Դա անկախ անդրադառնալուց հայտնի կառուցված է մեր համակարգում, որը բաժանորդների օմեքրահիվ լրատվություն է մասնուցում կապիտալական լրատվական ու տնտեսական իրադրության, նավթագազային ճյուղի զարգացման վերաբերյալ: Կարող եմ ասել, որ Ռուսաստանի նավթագազային կոնցեռներն արդեն անտարբեր չեն գործակալության նյութերի նկատմամբ:

«Եվրասիական այսօր» ամսագիրը, որ դուր թողարկում եմ, ձեր առաջին տարածքի հրատարակությունն է: Այո, ծրագրել եմ ձեռք բերել, եթե հիշում եմ, խորհրդային տարիների հանրամատչելի «3a pyбeжoм» թերթը:

Նույն դայքեսի տեխնիկ:

Ոչ, թեև դա էլ տեղ կուներ: Ընթերցողին կներկայացվի օրաթերթ մեր նյութերով՝ եվրասիական «թերթում»:

Պրն Տոդանյան, քանի որ ձեր աշխատանքն էլ լույս է առնում, ինչպե՞ս է լույս առնում ձեր աշխատանքը: Ընթերցողին կներկայացվի օրաթերթ մեր նյութերով՝ եվրասիական «թերթում»:

Համաձայնումը հետաքրքիր է: Եվրոպական հանրակցություն չի դառնա, խիստ տարբեր են տնտեսական ու հասկալի կուլտուրական մակարդակները: Բայց ԱՊՀ երկրներն ունեն ոչ ինչ թվով ընդհանուր խնդիրներ ու քաղաքական, որոնք որոշակի լրատվի կենտրոններում հարաբերություններ կարող են ծագել: Այսպես երկրորդ մեր գործունեությունը կապ չունի ԱՊՀ-ի լինել-չլինելու համաձայն հարցի հետ: Եվրասիական աշխարհագրական գոյություն ունի նա միջուկային հարաբերությունների բնույթից ու կառուցվածից անկախ:

Կարծում եմ, մեզ ոչ ոք չի մեղադրի, եթե գրույցի վերջում տեղադրենք հիմնական թեմայից եւ արձաններն այստեղից հարց. Մոսկվայում թե Ռուսաստանում այսօր քննություն են հաստատել տասնյակ հա-

զարավոր հայաստանցիներ: «Ափյուռ» հակապոլիտիկ խիստ խոր է հնչում ընդհանրապես ռուսահայության եւ այդ մարդկանց հանդեպ մասնավորապես: Ի՞նչ է կարծում, ի՞նչ փոփոխությունների տիպ ենթարկվի Հայաստան-ափյուռ հարաբերությունը:

Ափյուռը մեծ ուժ է, եւ դրանում վերջերս նորեն համոզվեցի, երբ աշխատանքի բերումով ԱՄՆ-ում էի եւ մի քանի հանդիպումներ ունեցա ամերիկահայության հետ: Հենց միայն Ռուսաստանում եւ Ամերիկայում նոր հայություն է հավանել հայաստանցիներ: Սա երեւելի փաստ է, բայց իրողություն է: Ժամանակն է, որ մենք այդ փաստի մեջ որբերգություն չփնտրենք ու հայրենի-սփյուռ հարաբերությունները կառուցենք օրյեկցիվ հիմքի վրա: Արեւելի այս նոր տեղը նոր տեղում ու երանգ է հաղորդում Հայաստանի ու սփյուռքի հարաբերություններին, նա դեռեւս լիիրավ ու լիարյուն հայ է առայժմ գեծ այլ աշխարհների անմիջական ներգործություններից: Եվ նա դատարան է առավելագույնս նմանակելու իր Երկրի երկրի բարգավաճմանը: Այդ հայերեն միայն մի դատարան է անհրաժեշտ հայրենիքի բարեհաճությունը, ընդհանրապես դատարանականությունը, բարոյական աջակցությունը: Եվ եթե մենք կարողանանք Հայաստան-սփյուռք հարաբերությունը նորացնել ու կառուցել՝ ելնելով արդեն կայացած իրողություններից (կրկնում են՝ առանց որդասպանությունների), ապա արդյունքը միայն դրական կլինի: Եկե՛ք դա ասենք՝ հրեաներից եւ ոչ թե վերացականորեն հնայվելն նրանց «հանձարեղությամբ»:

ՌՈՐՈՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՆ Մոսկվա

Միջազգային

ԹՈՒՐԻԱ

Գողություն Ազգային մեծ ժողովի ընդմիջում

Գողացել են պատմամատերի վարկային փաթեթը

Գողությունը սոցիալական արատավոր երևույթ է: Սակայն երբ դա կատարվում է որևէ երկրի խորհրդարանում, առաջ այդ երևույթն ակամա փակաբանական երևույթ է սահմանում: Հակառակ այն դեպքում, երբ հանցագործները, կանխիկ գումարը բողած, գողանում են այն վարկային փաթեթը, որում պատմամատերն են խորհրդարանի պատմավորները:

Խոսքը վերաբերում է «Վախճ քանկի» թուրքիայի Ազգային մեծ ժողովի Մեջլիսի սարածված սեղանային մասնաճեղի կողմից: Այդ մասին հայտնի է դարձել նոյեմբերի 19-ին երկու փոփոխություններով: Ենթադրվում է, որ գողությունը կատարվել է արաբ կառավարիչի օրը: Ըստ կանխավարկածի, հանցագործներին հաջողվել է կիսաբաց անել նվազագույն մասնաճեղի դուռը՝ առանց դրամարկը բացելու փորձերի, որի մեջ կանխիկ գումարներն էին, վերցրել են սեղանին ցարված վարկային փաթեթը եւ անկաս հեռացել:

Ավանա հարց է ծագում, ո՞ր էին Մեջլիսի անվանազան ծառայությունները, եւ ինչու էին զբաղված գողության մահից, իսկ դառնալով: Այս հարցերն, ըստ երևույթի, պատասխան չունեն: Թեպետ դա է պատճառը, որ սովորական գողությունը փակաբանական սկանդալ է վերածվել: Հանցագործներին հայտնաբերելու բուրական ոստիկանության ջանքերն աղարկուն են անցնում: Այդ ընթացքում հանցագործները արտադրվում են օգտակար զանգվածների վարկային փաթեթից: Նոյեմբերի 20-ի սկզբներով, նրանք 15 մլրդ լիրա են իրացրել, ինչի մասին բուրժուազությունը հայտնեց թուրքիայի Ազգային մեծ ժողովի նախագահ Օմեր Իզզին:

Կատարված գողությունն, առավել են՝ անվանազան ծառայությունների անգործությունը սարակուսանք են առաջ բերել Մեջլիսի պատմավորների արհամարհում: Օմեր Իզզին անգործության անընդունաբար հասարակական այդ ծառայություններին, հայտարարեց, որ ռուսով պատասխանում է խորհրդակցություն հրավիրել Մեջլիսում է մանրագին փնտրել փաստը: Նրան հետեց Մեջլիսի փոխնախագահ Մուրադ Սոմսոնյանը եւ ասաց: «Սա սովորական գողություն չէ, այլ կատարյալ խայտառակություն: Այս անգամ առումով չափազանց մտահոգիչ է աղախության բացակայությունը թուրքիայի Ազգային մեծ ժողովում»:

Ս. Չ.

- Բաբար, աբար, Եբար, հառաչում է Ռեմոն Լեոն...
Երեմյա Բաբարն ու Ռեմոն Լեոնը ծանոթացել են նախանցյալ զարման սկզբներին:
- Բաբար, աբար, Եբար, լացակունած հեկեկոցին արձագանքում է Ռեմոնը, առաջ հեկեկոցը հերթով անցնում է մյուս երեք լեռներին:
Յուրաքանչյուր ուրբաթ Բաբարը Ղամասկոսից հասնում է Ալ Կունեյրա, Գոլան, բարձրախոսով

Մրանց մի մասը սղանվեց: Ավելացրին 244 ֆաղաներ, գյուղեր, ագարակներ: Գոլանը Սիրիայի անբաժանելի մասն է, երկրի 14-րդ մասնադր: Ընդհանուր թվաքանակը 1860 ֆառ կմ է, որից 1260-ը Եբարում է մնալ թեմանու վերահսկողության տակ: Չավթած հողերում Եբարյելը կառուցել է 42 բնակավայրեր, որտեղ աղյուս են 17-20 հազար հրեաներ աշխարհի արբեր կողմերից: 1973 թ. հոկտեմբերի 6-ին

Ների ստորոտում ուղիղ խրայելից նեմանուտի այժի առաջ, երրորդ ինչու՞ զբաղվեց ենթադրյալ բնակիչները, երբ նրանց հողերը զավթված են:
1967 թ. հունիսին սկսվեց արաբ-իսրայելյան երրորդ շարժումը մի կողմից Եբարյելի, մյուս կողմից Եգիպտոսի, Հորդանանի եւ Սիրիայի միջեւ: Այս շարժումը տեղեկացրեց վեց օր, Եբարյելը զավթեց Եգիպտոսի Սինայի թե-

թյամբ, Եբարյելը հրաժարվում է վերադառնալ 1967 թ. նախադրված սահմաններին, զսնելով, որ սիրիացիները բարձունքների մի մասը զավթել են 1948 թ.: արաբ-իսրայելյան առաջին շարժումը: Ընդ որում, Սիրիան Եբարյելից դառնում է զորեղ զուրս բերել մինչեւ 1967 թ. հունիսի 4-ի սահմանները՝ ստորագրված լուսինից վեց ամսվա ընթացքում: Ռաբիը կողմ է եղել Գոլանի վերա-

Օկուպացված Գոլանը

«Զանի դեռ արեւն արթնանում է արեւելքում, մայր մտնում արեւմուտքում, Գոլանի բարձունքները մերն են», ասում են արաբները

սիրիական զինված ուժերը հարված հասցրին իսրայելցի զավթիչներին: Չլիներ ամերիկյան օգնությունը, մեր զորքերը կազմազարդվեին անբողջ Գոլանը: 1974 թ. հունիսի 26-ին ազատագրվեց Ալ Կունեյրան նահանգի վարչական կենտրոնը, սակայն 20 տոկոսը Եբարում է մնալ Եբարյելի վերահսկողության տակ: Քաղաքից հեռանալուց առաջ ահա այստեղ ավերեցին սենյակները, եկեղեցիները, մզկիթները, հիվանդանոցը, որոնցից զերեզմանները:
Սամիրի հեռախոսը են Ալ Կունեյրայի ավերակներում: Հարցրեցի ինչու՞ չեք վերականգնում ֆաղանը:
- Երեք տասնամյակով, - ասաց նա, - առաջինը այս ավերակները Եբարյելի բարբարոսությունը խոստում վկայեցին, երկրորդը իմացի երեք լեռները նրանց վերահսկողության տակ են, զատ վանագավոր է մարդկանց համար բնակելի լեռ-

րակողին, Եգիպտոսի վերահսկողության տակ զսնվող Գազայի հասվածը, Հորդանանի վերահսկողության տակ զսնվող Արեւմտյան ափը, Սիրիայի Գոլանի բարձունքները:
Գոլանի (արաբները «Չոլան» են ասում) ռազմավարական նշանակությունն անզանահատելի է: Ով վերահսկում է Գոլանը, նա վերահսկում է Հորդանան եւ Յարմուկ գետերը, Թաբաթիա լիճը Եբարյելի ֆաղանում ջրերի հիմնական ամբարը: Չավթելով բարձունքները, Եբարյելը սեղ խրեց արաբական միասնականության սրտը: Ալ Կունեյրայից, որ արաբներն նշանակում է կամուրջ, մինչեւ Պաղեստինի սահման 25 կմ է, Լիբանանի 30, Հորդանանի 70:
Սիրիա-իսրայելական բանակցություններում Ղամասկոսը Թել Ավիվից դառնում է վերադարձվել վեցօրյա շարժումի ընթացքում զբաղված Գոլանն ամբողջու-

ղարծին, սակայն՝ ստորագրված լուսինից հինգ արվա ընթացքում: Թե որհանում է ծիծ, որ Ռաբիը համաձայն է եղել զորքերը զուրս բերել Գոլանից, դժվար է ասել: Եբարյելից ահաբեկչի գնդակից սղանված Ռաբիին փոխարինած Բենիամին Լաթանյանը հրաժարվեց այն համաձայնություններից, որոնք բանակցությունների ընթացքում ֆնտրվել է Ռաբիինը:
Ալ Կունեյրայում տեղացիները շարժումներ, որ մինչեւ Եբարյելից ների օկուպացիան ֆաղանում աղբի են մի ֆանի հարյուր հայրեր, եղել է հայկական թաղամաս: Երբ հրեաները ներխուժեցին, առաջինը մասն հայկական թաղամաս, ավերեցին սենյակները: Թե ինչու հենց հայկական թաղամաս, նրանք ինձ լավ չբացատրեցին կամ լավ չհասկացան, միայն ավերեցին, որ նրանք օսմանյան ջարդերից փրկված հայերն էին, ովքեր ցանկացել էին, որ նոր բնակության վայրը լինի լեռնային, ինչպես իրենց հայրենիքում էր:

Սամիրին հարցրեցի՝ ե՞րբ են փախսականները վերադառնալու հայրենի սենյակ: Այս ծեսափոխեցի՝ փախսականները վերադառնալու հույս ունենալու:
- Ինչու ոչ: Սա սիրիական հողն է: Սա զավթված սիրիական հողն է: Օսմանյան կայսրության լուծը մեր ժողովուրդը կրել է մի ֆանի հարյուր տարի: Վաղ թե ուշ օկուպացված Գոլանն ազատագրվելու է, - ասաց Սամիրը:
Քանի դեռ արեւն արթնանում է արեւելքում, մայր մտնում արեւմուտքում, Գոլանը մերն է, ասում են արաբները:

ԹԱԹՈՒՆ ՀԱՎԱՐՅԱՆ, Գոլանի բարձունքներ, Սիրիա

ՄԱԿ-ը մեծ ակնկալիքներ չունի Բեռլինի համաձողովից

Աֆղանստանում ՄԱԿ-ի հասուկ ներկայացուցիչ Ֆրանցեսկո Վերդելը երեք օրը լրագրողների հետ համոզիչ ժամանակ չափավոր լավատեսություն դրսևորեց այդ երկրի արբեր ուժերի եւ թեմիական խմբերի ներկայացուցիչների առաջիկա համաձողովի անցումը, որը կոչված է վերջ դնելու Աֆղանստանի վերջին 28 տարիների խռովակալի ժամանակին եւ ներքին հակամարտություններին: Վերդելը հայտարարեց, որ համաձողովը տեղի կունենա Գերմանիայի մայրաքաղաքում, կրացվի հավանաբար առաջիկա երկու օրերի եւ կարող է Եբարում սկսվել մինչեւ դեկտեմբերի 7-ը: Գերմանիայի արտգործնախարար Յոզեֆ Գեյտերը իր ելույթում հաստատեց Վերդելի հայտարարությունը, նեղով, որ Բեռլինում անցկացվելի համոզիչ մասնակցելու են աֆղանական բոլոր ուժերը, բացի թախիբներին:

Ամեն ինչից երևում է, որ սղանվում են դժվարին բանակցություններ: Աֆղանստանի արտգործնախարարը զբաղված էր Գոլանից հարյուր տարի անց

չինի ներկայացուցիչներն արդեն համաձայնել են մասնակցել Բեռլինի համոզիչ ժամանակին: «Լիբերալիզմ» թերթը տեղեկացնում է, որ հյուսիս-արևմտյան համաձայնությունն սահմանում համար Վերդելը բավական ջանքեր է գործադրել, ֆանի որ հարկավոր էր մեկ առ մեկ համոզիչ բազմազգ շյուսիսային դաշինքի բոլոր խմբավորումների առաջնորդների հետ: Շյուսիսային դաշինքը, որը ներկայումս հանդես է գալիս նաեւ Սիալայի ճակատ անունով, իրականում այնքան էլ միասնաբեր է միակարծի չէ, ֆանի որ կազմված է սուննի իսլամ դավանող սաջիվներից, ուզբեկներից, թուրքմեններից, իսլամիստական հազարամերից եւ այլն:
Ներկայումս Աֆղանստանի մեծ մասին սիրող հյուսիսիցիները հավակնում են իրենց իբրևաձողովը սարածել ամբողջ երկրում ի հաճիվ մյուս ժողովուրդների, մասնավորապես բնակչության 38 տոկոսը կազմող փոստուկների: Ինչպես հայտարարեց ՄԱԿ-ի բարձրաստիճան ղեկավարներից մեկը, Բեռլինի համոզիչությունը կլինի «այնքան ներկայա-

ցուցական, որքան հնարավոր է», նկատելով նաեւ այն, որ համաձողովի կազմակերպման հետ կապված ներկա դժվարությունները: Նրա խոսքերով, «դա լույս առաջին փուլն է բոլոր աֆղանների երազանքների եւ իղծերի իրականացման ուղղությամբ, որում ձգտում են ունենալ միացյալ, խաղաղ եւ ինձնուրույն երկիր»:
Վերդելը հավաստեց, որ չնայած թախիբների բացակայությանը, Բեռլինի համոզիչ ժամանակին կմասնակցեն մի խումբ փոստուկներ Պակիստանում բնակվող նախկին նախարար Փիր Սալեթ Գայլանիի գլխավորությամբ: Ներկա կլինեն նաեւ նախկին թագավոր Չահիր Շահի փոստուկ ղեկավարները, Շյուսիսային դաշինքի մեջ մտած սակավաթիվ փոստուկները: Սղասվում է անձամբ Չահիր Շահի ներկայությունը: Այստեղ կոչված «չափավորական» թախիբները տեղ չեն գտել ՄԱԿ-ի աֆղանական ծագում, ֆանի որ, ըստ Վերդելի, «նրանց Եբարում լիակատար ֆայլայման եզրին է»:
Պ. Բ.

Մեղսներբերի 11-ից հետո 2 ռուսներ 108 մլն դոլար են յուրացրել

Նյու Յորկի դատարանն ամերիկյան բրոքերային ֆիրմաներից մեկի ղեկավարներ Անդրեյ Կուրյաչովին եւ Գարի Չարբերովին սեղադրում է սեղսներբերի 11-ի ահաբեկություններից հետո ներդնողների խոսք գումարների յուրացման մեջ: «Ուղ սրիթ ջոռնել» թերթը երեք օրը տեղեկացրեց դատարանի անհամաձայնությունները, ընդգծելով, որ Կուրյաչովը Ռուսաստանի ֆաղապի է, իսկ Չարբերովը ԱՄՆ-ի: Երկուսն էլ կարող են դատադատվել մինչեւ 20 արվա բանարկության, աղոթիմաբար յուրացված միջոցների բոնագրվման եւ 500 հազար դոլար տուգանքի:
Դատական հայցում նվազում է, որ «Եբարյելի ինտերնեյթ սիոթ թրեյդինգ» ընկերության հիմնադիր Կուրյաչովը եւ դրա բաժանմունքի նախագահ Չարբերովը, որոնց գրասենյակը սեղսներբերի 11-ին ավերված Համախարհային առեւտրի կենտրոնի շենքում էր, սեղադրվում են ներդնողների ղեկավարող 108 մլն դոլար գումարի յուրացման եւ լվացման մեջ: «Երբ ահաբեկություններից հետո ներդնողներն սկսեցին հեռավրվել իրենց գու-

մարներով, Կուրյաչովն ու Չարբերովը նրանց հավաստեցին, թե փողերը չեն կորել, մինչդեռ իրենք փորձեցին բացելու դրամ», նվազում է դատական հայցում: ԻՏԱՆ-ՏԱՍՄ-ի հաղորդման համաձայն, Կուրյաչովի սեղն անհայտ է: Դատական առաջին միսուն նրա փաստաբանը հայտարարել է, թե իր դատադատյալը իրեն սեղադրող չի համարում:
Ինչ վերաբերում է Չարբերովին, դատարանը նրան ժամանակավորապես ազատ արձակեց 500 հազար դոլար գրավի դիմաց: Հաջորդ դատական նիստը տեղի կունենա դեկտեմբերի 17-ին:
Պ. Բ.

ԱԶԳ

ՄԵՍԿԻՆ

ՀԻՄՆԱԳՐԱՄ

Մտեղծվել է մեակուրային ժառանգության վերականգնման հիմնադրամ

Մեակուրային ժառանգության վերականգնման հիմնադրամը ստեղծվել է զարգացման միջազգային գործակալության եւ ՀՀ կառավարության համաձայնագրով: ՄՀԳ-ն մեակուրային ժառանգությանն ուղղված նախաձեռնության համար սրամարդել է IDP դրամաձեռնի: Դրամաձեռնիի կառավարումը հանձնարարվել է «Հայաստան» համահայկական հիմնադրամին, իսկ վերահսկողությունը՝ ՀՀ մեակուրայի, երիտասարդության հարցերի եւ սպորտի նախարարությանը:

Մեակուրային ժառանգության վերականգնման հիմնադրամը նպատակ ունի բարելավել մեակուրային հաստատությունների կարողություններն ու կառավարումը՝ դրանց գործունեության արդյունավետությունն ապահովելու բարձրացնելու միտումով, աջակցել Հայաստանի մեակուրային ժառանգության դաշնային միավորմանը, օժանդակել հայ մեակուրային ժառանգության ներկայացմանը՝ Հայաստանում եւ ար-

տերկրում:

Հիմնադրամի առաջնությունը Հայաստանի Հանրապետությունում մեակուրայի եւ մեակուրային ժառանգության հրատարակումն ուղղված օժանդակներին բավարարմանն օժանդակելն է եւ այդ նպատակով ազգային մեակուրային հաստատություններին անմիջական օգնություն սրամարդելով:

Հիմնադրամը դրամաձեռնիներ կհրամարդի ղեկավար, ղեկավարման մասնակցությամբ ստեղծված, ոչ կառավարական, մասնավոր կամ Երկրի չիտանալի կազմակերպություններին, որոնք իրենց կենսունակության արտադրում են բարձր դասակարգով: Հիմնադրամն առաջին օժանդակություն չի սրամարդում անհատ արվեստագետներին եւ կատարողներին:

«ԱՅՏՅԱՐ» «ԱՐԽԱՅԱՅԱՐ» «ԻՄՆԱԳՐԱՄ» ԳՈՐԾԱԳԻՐ «ԱՐԺՈՒՅՏՈՒՄ»

Խոսող լուսաստվերում...

Ուրբեկ Արուսյանի ստեղծագործությունների ցուցադրությունը Երևանի «Փոք» պատկերասրահում

Գեղանկարիչ Ուրբեկ Արուսյանի մարդկային եւ մեակուրային նկարագիրն արվեստագետի ներուճն, առանձնապես, ներամտական ու լուսայն կերպարի մեջ ամփոփում էրազային իրականության մեջ ունեցած է իր մեակուրային լույսը, չիրականացած սերը: Նրա կտավներում կերպարները երևակայական իրադրությունների, լույսի ու սվետի մի-գաղափար էրազային մեջ են՝ մանկական անմիջականությամբ եւ անբռնազրու, դաշնի մեջ առաջնություն, անհատա-ցած: Նրանք մասնաճյուղն են, մեզ համար ոչ իրական, իսկ նկարչի համար գուցե առավել փան իրական են: Նրանք մարդ են՝ իրենց նախաստեղծ վիճակներում, երբեմն բնագրային, երբեմն արժանի, դրամատիկական, երբեմն ստեղծող, որին դարձնում խոր՝ գեղանկարչական հասակ լուծումներով, կաստանան տեխնիկայի բարձր դրամատիկական լույսով:

Ուրբեկ Արուսյանի արվեստը սերում է դասական կերպարային ակուններից, որտեղ եւ կայանում է նկարչի ներքին իրականությունը, ստեղծվում հոգեհարազատություն: «Երբ ուրբեկը մոտենում էր արվեստի հրաշքին՝ ինքն արվեստի հրաշքին էր արվեստի հրաշքին, ինքն էր արվեստի հրաշքին»: Արվեստագետ Սարգիս Արուսյանյանի, Կարեն Արուսյանի կարծիքներին հակառակ կարծիքներն առաջ էր քաշում: Ազգայինը հոգու որակ է, իսկ Ուրբեկ Արուսյանի արվեստը մասնաճյուղային, հոգեբանության խիստ հայկական է: Երբ մարդը ազնվի է, արդեն ազգային է, եւ հայի հոգին իր արվեստի խորում է, քննարկող գույնի լուսայնության ընկալման մեջ: Նոր ստեղծագործություններում Արուսյանի լուսային արժանիքները Երևանի արվեստի խորում են արվեստի խորում: «Ուրբեկ Արուսյանը սառույթ է մարդ է, արժեքների սերը լավ գիտի, դժվար է զրան խաբել կամ համոզել, բանկ, զգայուն հոգի է»:

Նկարչի ստեղծագործությունների հայաստանյան եւ արտերկրյան ցրաններին միջոց, ըստ մեկ ուրիշ կարծիքի, արտերկրյան այնպիսի էլ մասնաճյուղային է, ինչը փորձում են ներկայացնել որոշ արվեստագետներ՝ վերջին ցրանների ավելի բացասական երանգ հաղորդելով: Ուրբեկի հեղինակը նկարչի է, որ նկարչի երկու ցրանների կերպարները, անգամ հորինվածաբան լուծումները կոմպոզիցիաները նույն են՝ թերեւս փոփոխելով թեմատիկ բազմապատկերային եւ գունային արտերկրյան: Կերպարներն ավելի կենսափոխ են, Երբեք ուրբեկը դուրս, հասակ: «Այս ամենը բնականաբար լուսային է, ամենայն հավանականությամբ դրամատիկ լուսային է, ամենայն հավանականությամբ դրամատիկ է, ամենայն հավանականությամբ դրամատիկ է, ամենայն հավանականությամբ դրամատիկ է, ամենայն հավանականությամբ դրամատիկ է»:

Պոեզիայի բնագավառում այսօր եղանակ են ստեղծում 1960-70-ականներին գրականություն եկած բանաստեղծները, որոնց ստեղծագործությունները վերջին տասնամյակի հոգեբան արժանացման ու աշխատանքային մթնոլորտի աննախադեպ փոփոխությունների հետեւանով հասարակական գիտությունների մեջ տեղի ունեցող բարդ խնդիրների համաստեղծում արժեքավորելու դեպքում կարելի է ուրվագծել մեր բանաստեղծության զարգացման հետագա ուղիները:

1970-ականների հետաքրքիր բանաստեղծներից է եղվարդ Միլիսոնյանը, որը գրականություն եկավ այն ժամանակ, երբ ընթերցողը Հ. Զիրազի, Պ. Սեւակի, Հ. Սահյանի ձեռնարկները արժեքավորում էր ընդունում յուրաքանչյուր՝ նոր մուտք:

Է. Միլիսոնյանի սերունդը (Հր. Սարգսյան, Հր. Թադևոսյան, Ա. Ընկոյան եւ ուրիշներ) կամ շեքս է մնալ այդ ազդեցության ոլորտներում ու լիովին ստաբիլ իրեն, կամ գնալ արժեքների վերագնահատման դժվարին ճանապարհով ու վերանայել բանաստեղծության

եղ. Միլիսոնյանի՝ բանաստեղծության վերաբերյալ այսօրինակ դասակարգումները ծեւալորվել են նրա երկու տասնամյակից ավելի ժողովածուներում եւ ավելի ամփոփ ու խստացված՝ ընթերցողին են ներկայացվում «Մասնահեծ» գրքում, ուր բանաստեղծն առաջադրում է ուսագրավ հարցադրումներ, փնտրում ոչ միայն բանաստեղծության, համարձակորեն փորձում արմատավորված դասակարգումները, կոչվ սալիս անարդարության ու խեղճի, Երկրորդության ու դասակարգության դեմ, բանավիճում ինքն իր ու իր մասով հեծ, թու՛ւմ «ցուցողական քաղաքական» դեմքին:

Անշափ դժվար է, բայց բանաստեղծը կարողանում է առօրյա գործ ու շահակալի մթնոլորտում գտնել ինքն իրեն «լսելու ընթացված դասը», ընկնել «Բանի չեղճ սալիսին, ցավից լռելի» ու գտնել, թե ով է իր միջով իր հեծ քաղաքում:

«Մեր ոգու երկաթը փայլում է ժանգոյի, խեղճ մուրացվածից մինչև՝ օրենսդիր խոսում են ռժով օրենսդիր զոլի», մեր բեռնափորները հրճված են շողում՝ տեսնելով:

մանկության հովիտների ու առաջին սիրո անուշաբույր բնութից, չանել ու կանգնեցնել հաց ու գրեթե մոտեղ կանանց ու երեխաների կողմին, ցույց տալ անձնական դրամայի ճիշտությունն ու դեմքերը, ու փան «դեմ վերջին ընթերցողը չի մեռել», գտնել նրա սեղը, որդեգիր բանաստեղծությունն ինքն իրեն չղնի «հեծվից եկած նավակի սեղ եւ բանաստեղծի հոգին չանի այգիներով, դաշտերով, դարավանդով եվ անդամների ուրիշ վայրերով»:

«Երկիրն ամբողջապես սողում է շնչառիչներով մերս եւ բարկ ու սառը ներքնայիններից ավազն է ծածկում», սա է բանաստեղծի ելակետը:

«Մասնահեծ» գրքում չկան բեմասիկ սահմանափակումներ, բանաստեղծական եւ ոչ բանաստեղծական ոլորտներ, սահմաններ ու սահմանագծեր, բանաստեղծությունն ամենուրեք է, ամեն ինչի մեջ բանաստեղծական ինչ-որ բան կա, ինչ-որ մի կախարհություն:

Բանի ու բանի որոնումները դառնում են ստաղծակալ, անսեփական մի գործություն կազմակերպում է բառը (Հի բողոքում ձգված մինչեւ բառարան), բառերը բա-

Ներկայացված է ՀՀ ղեկավար մրցանակի

Մասնահեծերի դրոշմը

Էդուարդ Միլիսոնյանի պոեզիան

վերաբերյալ արմատավորված դասակարգումները, մի կողմից չկարելի էր ազգային հոգից, մյուս կողմից՝ հեծ չմտալով զարգացման ընդհանուր առաջընթացից: Եվ երբ ուսուցիչ հեծնել էր Միլիսոնյանի բանաստեղծական հաստատվածները, կնկատեմ, որ Երբեք Երբ, ժողովածուից ժողովածու նրա ստեղծելի հասակում, զուտում է որոշակի ու նպատակաուղղված, բանաստեղծելու կուլտուրան՝ դրամատիկական թանի, տղի, դասակարգումն ու հեծնեցողի առավելագույն արժեքները, անդամայն է ու զուտ, երբեմն խիստ, հնարավորինս բեռնափորված անհարկի զարգացումներին:

լով, թե ինչու են մենք խոդախորտում իրար:

Ազգավ, դու մեզ միխթարի / Թո կառոցով արիական, / Մուսն ու սուզ խառնվեցին, / Կարծամ ուրիշ սերն ու վկան:

Մեր հազարամյա հոգում մղկանում է մի «չղաձիգ ու մեծարթուն մարդագազան, մի վիրավոր հիւժուրդություն», ու մեզ սանջում է ցավագին հարցադրում՝ «Այս մե՞նք ենք, մե՞նք չենք»:

Որտեղի՞ց հայտնվեցին այսօրվա կեղծ փրկիչներ, որոնք ձկան արձաններով ծանում են մեր հոգին, ովքեր են նրանք:

Նայում ես լուս, որդիքն են Բո / Եվ համուսնե՞ք՝ Բեզ կխաչեն, / Թայլ են անում օսար ձեռնով՝ / Դավաճալով, թե փրկիչ են:

Անցյալը ներկայացնում է որդես մեծած լքել, ներկան՝ աղորդ կային, ու ցավով տեսնում ես, որ «վերհուճերի մեջ անգամ դու ինքդ Բեզ նման չես»:

փառական երամի ղեկ սեղից սեղ են չվում ու անշափ դժվար են գտնում հանգրվան: Իսկ ամենահավորը բառի արժեքներում է:

Ամոթեով խցվում են կոկորդա՝ / Բառերի արյունահեղությունը փակելու, / Փրկելու մի փանի խոսք, / Որ կարելու ղեկի ասվի:

Բանաստեղծի խոհերն ու սրամարդություններն առավել խստացված ու իմաստավորված են դրսևորվում գրի «Ձրի աղոթք» Երբ, որտեղ գույներն ավելի ընդգծված են ու քանդ, դասակարգները՝ առավել Երբեք իր ու սեսանելի, բառն ու տղը՝ ծանրակալ:

Գրականության մեջ «Նոր քաղաքություն» է սկսվում, եւ բնագրային փորձում է ձգարել իր սեղը: Եվ երբ՝

Առաջ տղվում եր, / Եվ ժողովուրդն ափի Բեռնա ափ ու վախի եր անում, / Բարեկարգի առում, քաղկանում եր, / Եվ Հիրազից դասակարգում եր Մասիսը եւ քերել, / Նույնիսկ իրեն ղեկն հորդրեցած մեկի առջև / Բազում եր բազմադարյան հայ գրականության ոսկե ֆոնդը / Եվ փայլափայլ դրամատիկ գեղեցկամասկոսը,

Աղա այժմ՝

Նա, դասակարգի ասած, կովում-զոկովում-համուսն-աղորում է / Մեր քոլոր խառնասերում, / Նա իր թվացյալ բացակայությամբ լցնում է / Գրաված սարածոները / Անհիճելի սերներով: Նա բեռնաձու հեծնում է՝ մի Բեզ մեզ նման / Մրան դարձնելու, / Նա մեզ հեծնում է՝ մի Բեզ բեռնաձու նման դարձնելու...

Ու դեռ երկար ժամանակ մենք կաղերեն որդես «մեղկ առում», երբ այս ամենի մեջ չեսեսեն մեր մեղի բաժինը (ինչ վայել է զգալ, որ ամեն ինչում դու ես մեղավոր):

Բայց ամեն ինչ դեռ ես կրած չե, եւ հույս դեռ չի մեռել:

Աղորում են ներսուս հավասարով՝ / Մի հավերժություն դեռ առջեւում է / Մրածս՝ ոչինչ, չարածս՝ ցավոս, / Եվ հույսը քարակ, լուս անձրեւում է:

Շուկայական հարաբերությունների այս դաժան դրամաներում, երբ ոչ ոք այլեւս «չի ունում բանաստեղծության կարիքից», նոր խոսք, բանաստեղծի նոր տեսակ է դառնում:

Մեր զվիսն արեւը թագ է, / Մեր զվիսն՝ լուսինը դասակ, / Այս ծեսի ցերեկը սալ է, / Այս ծեսի գիշերը՝ հասակ: / Մեր միջով անցնում է մահը, / Կրակում են մարմար արձան, / Երկիրը վեհանիս ցահ է, / Երկիրը՝ ծիրանի արձակ:

Բանաստեղծը ոչ միայն մասնահեծեր է բողոքում, այլեւ գտնում է ժամանակի մասնահեծերն իր մեկի վրա, տեսնում օրերի դրոշմը: Այդ մասնահեծերն «առանց ավելորդ փառասիրության» արձագույն են ժամանակի ընթացից, եւ դասակարգումը, Երբ ամեն ինչում է ծնունդ, ուր «լուսն ես դարձնելու արդարակ, խոցված արաքի անձով, մոտեղի զարմացած գույնը, թուրի վրեժխնդիր փախս»:

Ներկան ու անցյալն իրար հեծ կաղված են չկարծած դրսևալարով, որը կարգավորում է ժամանակի Երբեքությունը, ջնջում սահմանագծերը, եւ «այս ու այն աշխարհները» դառնում են զարմանալիորեն միաձուլ, ներկայանում որդես «կյանքի համար տխուր երկու հավերժություն»:

Պոեզիան հիմա ծնվում է այն ժամանակ, երբ՝

Գիշերով գալիս են եղբայր մարտիկներ՝ / Ցատկաբարեք կենդանացնելու: Նրանք արալեզներ են մեծընեցական, / Նրանց այլերից արդուները թայում են / փամփուռի փայլով...

Իրո՞ք, ընթերցողն արդեն հոգնել ու ծանծաղել է փառասիրությունից ու ողբից: Նրան այլեւս չեն ոգեւորում մեծաղորդ ծոներն ու լայնահասակ ողբը, որի փոխարեն մեզ առնական մեջնում է ղեկս, որից «Ծիր կարիքը մեքեն է ուտում ցասկի դասարան գազանի ղեկս», որի արձագանքում «մահն ու կյանքը, գոյն ու չգոյն միասնական են ու անփոփոխ»:

Պոեզիան այնտեղ է, ուր «Եկել խրվել են մեր մասալի ցուլերը՝ եղբայրներն ի դուրս, եղբայրներն առ հին ու նոր բեռնափոր...»:

Բանաստեղծը՝ համառ ու խեղճ / Իրամեղու, / Տեսնել՝ գուճել, խայթը՝ անգուր / Ըայնը՝ լեղի...

Հասկալուս մեր օրերում, երբ «մեքի բարձր լարման հոսքագծերը ձգվում են անխափան այս հողի լայնք ու երկայնքով, իսկ մյուս կողմից՝ կարոտաբարձությունից «հայումաւ եղած ամբողջ», «Ու գու սովի» հավերժական ստառնալիկից այլեւոճված, «Իրար միս է ուտում ու խմում սիրոց արյուն», մեզ այլեւս չի օգնի բանաստեղծը, որդեգիր «միայն թե մի բան գրի, որ մենք հայի-մայի նայենք ու լաց լինենք, որ մեր հոգին կակղի»: Եվ չի օգնի նաեւ լեռնաղաճը, որ անվերջ փորձում է համոզել, թե «բանաստեղծները մեր խիղճն են, հավասն ու սերը»:

Պարզապես այսօր խիստ անհրաժեշտ է «կուրս խոսքիցից արձագանքել դեպի հեծ», դուրս քերել

եղ. Միլիսոնյանի 1990-ական թթ. բանաստեղծությունները եւ հասկալուս մեր օրերում, երբ «մեքի բարձր լարման հոսքագծերը ձգվում են անխափան այս հողի լայնք ու երկայնքով, իսկ մյուս կողմից՝ կարոտաբարձությունից «հայումաւ եղած ամբողջ», «Ու գու սովի» հավերժական ստառնալիկից այլեւոճված, «Իրար միս է ուտում ու խմում սիրոց արյուն», մեզ այլեւս չի օգնի բանաստեղծը, որդեգիր «միայն թե մի բան գրի, որ մենք հայի-մայի նայենք ու լաց լինենք, որ մեր հոգին կակղի»: Եվ չի օգնի նաեւ լեռնաղաճը, որ անվերջ փորձում է համոզել, թե «բանաստեղծները մեր խիղճն են, հավասն ու սերը»:

Պարզապես այսօր խիստ անհրաժեշտ է «կուրս խոսքիցից արձագանքել դեպի հեծ», դուրս քերել

ՄԱՐՏԻՆ ԳՐԱՎԱՅԱՆ
Բանասիրության ղոկսոր,
դրամատիկ

